

14.03.2019 г.

Трэці працоўны!

А які студатрад выбіраеш ты?

У рамках аднайменнай рэспубліканскай акцыі па ўсёй краіне ў штабах працоўных спраў пярвочных арганізацый БРСМ устаноў вышэйшай, сярэдняй спецыяльнай і прафесійна-тэхнічнай адукацыі штотыдзень будуць арганізаваны дні адчынёных дзвярэй па інфармаванні маладых людзей аб магчымасцях працаўладкавання ў перыяд трэцяга працоўнага семестра.

У навучальных установах будуць разгорнуты экспазіцыі выставак, што папулярызуюць студатрадаўскі рух, арганізаваны рэкламныя кампаніі, якія будуць суправаджацца прэзентацыямі і творчымі нумарамі байцоў студэнцкіх атрадаў.

Кожнаму ахвотнаму патэнцыяльнаму ўдзельніку студатрадаўскага руху будзе дадзена магчымасць запоўніць анкету для работы ў атрадах і адзначыць свае перавагі па профілю (студэнцкі будаўнічы, сельскагаспадарчы, педагагічны, сэрвісны, медыцынскі, экалагічны, вытворчы атрад), аб'ект, віды работ, памер заробатнай платы.

Правядзенне падобных мерапрыемстваў садзейнічае пашырэнню шэрагаў студатрадаўскага руху БРСМ, дапамагае яго арганізатарам своечасова каардынаваць запыты, якія паступілі, па працаўладкаванні па наяўных вакансіях як ад беларускіх, так і ад замежных наймальнікаў.

Нагадаем, на III Пленуме Цэнтральнага камітэта БРСМ 2019 год быў абвешчаны годам студэнцкіх атрадаў. Трэці працоўны семестр традыцыйна стартуе ў пачатку мая. Аднак масава студэнты беларускіх устаноў вышэйшай адукацыі і навучэнцы каледжаў прыступяць да работы ў складзе студэнцкіх атрадаў па ўсёй краіне і за яе межамі пасля заканчэння сесіі.

Сяргей РАСОЛЬКА.

Знагоды!

Хто не чуў пра «Зубраня»?

Там кожную змену атрад — як сям'я!

Сёлета ў Нацыянальным дзіцячым адукацыйна-аздараўленчым цэнтры святкуюць юбілей — 50 гадоў з дня заснавання. За гэты час змянілася многае — ад назвы да метадаў выхавання. Але захаваўся тая атмасфера, за якую хлопцы і дзяўчаты, вожытыя і супрацоўнікі так любяць «Зубраня».

— Наша задача — стварыць умовы, якія былі б падобныя да сямейных, — кажа дырэктар цэнтры Надзея АНУФРЫЕВА. — Чым адрозніваецца «Зубраня» ад іншых устаноў? Канешне ж, атмасферай, адноснамі вожытых і педагагаў з выхаванцамі, праграмамі развіцця. А яшчэ ў нас непаўторная архітэктура карпусоў, вялікая тэрыторыя, 40 катэгорый дзіцячай актыўнасці. Мы скіраваны на тое, каб не толькі навучыць дзяцей, але і аздаравіць. Для гэтага развіваем медыцынскі корпус, лабараторыю. Цяпер у нас можна выпраміць паставу, паправіць зрок. А харчаванне якое, а адпачынак!

За 50 гадоў у «Зубраняці» прынялі каля паўмільёна дзяцей. Калі напачатку існавання ўстановы туды прыязджала па 480 хлопчыкаў і дзяўчынак у змену, цяпер іх колькасць да-

сягнула 1200. 16 тысяч дзяцей штогод атрымліваюць тут шчырыя эмоцыі, дыхаюць свежым лясным паветрам, набываюць новых сяброў.

А адпачываць у «Зубраняці» прыязджаюць з больш як 40 краін, напрыклад, з Расіі, Японіі, Сірыі, Кітая, Індыі... Да выхаванцаў кожнай нацыі — свой падыход, але галоўная мэта — пазнаёміць дзяцей з нашай краінай, яе традыцыямі і гісторыяй.

Кавалачак «Зубраняці» назаўжды застаецца ў сэрцы кожнага, хто там пабываў. З цеплынёй успамінае сваю змену Ларыса ЕМЯЛЬЯНЧЫК, кансультант галоўнага ўпраўлення выхаваўчай работы і маладзёжнай палітыкі Міністэрства адукацыі. Яна трапіла ў Рэспубліканскі піянерскі лагер «Зубраня», як ён тады называў-

ся, праз два гады пасля яго адкрыцця. Дагэтуль памятае тагачасных сяброў, вожытых. І нават захоўвае сшытак з любімымі песнямі, якія калісьці запісала там. Сёлета Ларыса Емяльянчык з радасцю дапамагае арганізоўваць мерапрыемствы да 50-годдзя цэнтры.

Не забывае «Зубраня» і Іван Вабішчэвіч — беларуская «зорка», больш вядомы пад творчым псеўданімам Дзядзька Ваня. Ён часта прыязджае ў цэнтр як госьць, каб парадаваць выхаванцаў сваімі песнямі, ды і проста адпачыць, паддацца настальгіі. «Як мінімум трэба было стаць артыстам, каб вяртацца ў «Зубраня», жартуе ён. Свае першыя крокі да прафесіі Іван рабіў менавіта ў лагеры: там упершыню выступіў на сцэне, удзельнічаў у конкурсах. І штодня вучыўся самастойнасці.

...50 гадоў — важная лічба ў жыцці цэнтры. Юбілей збіраюцца адзначаць з размахам. Задача супрацоўнікаў — зрабіць свае мерапрыемствы яшчэ ярчэйшымі і арыгінальнымі. З запланаванага — устанавіць скульптурную групу «Наш вожыты — таварыш і сябар», якая будзе складацца з трох фігур: хлопчыка, дзяўчынкі і вожытага, правесці традыцыйныя фестывалі «Сяброўства без межаў», «Дзве краіны — адзін лёс», «Гуляюць дзеці — гуляем мы», выдаць кнігу пра цэнтр. Рыхтуецца і юбілейная праграма з немудрагелістай назвай «Нам — 50!», дзе можна будзе падзівіцца на лазернае шоу, атрымаць асалоду ад выступленняў дзіцячых творчых калектываў, паслухаць песні беларускіх знакамітасцяў, паўдзельнічаць у гульнях...

— Гэтыя мерапрыемствы дапамогуць аб'яднаць супрацоўнікаў і выхаванцаў, што працавалі і адпачывалі ў нас, — кажа дырэктар Надзея Ануфрыева, — дазваляць усім яшчэ раз вярнуцца ў тыя часы.

Юлія АДАМОВІЧ, студэнтка IV курса факультэта журналістыкі БДУ.

Тое, што аб'ядноўвае!

Ганарыцца сваёй краінай

БРСМ даў старт Усебеларускай акцыі «Мы — грамадзяне Беларусі!», прысвечанай Дню Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь.

Мерапрыемствы акцыі «Мы — грамадзяне Беларусі!» адбудуцца ва ўсіх рэгіёнах краіны. Традыцыйна пуцёўкі ў дарослае жыццё маладых людзей атрымаюць з рук кіраўнікоў заканадаўчай і выканаўчай улады, грамадскіх дзеячаў і іншых заслужаных і аўтарытэтных людзей краіны.

Асабліваасцю патрыятычнага праекта БРСМ гэтага года стане ўдзел у ім 25-гадовых хлопцаў і

дзяўчат — аднагодкаў Асноўнага Закона Беларусі, якім таксама будуць уручаны пашпарты грамадзяніна нашай краіны.

Усебеларуская акцыя «Мы — грамадзяне Беларусі!», ідэйным натхняльнікам якой з 2004 года выступае БРСМ, заняла годнае месца сярод рэспубліканскіх патрыятычных праектаў, яна карыстаецца папулярнасцю і падтрымкай з боку органаў дзяржаўнай улады. За гэты час праект аб'яднаў тысячы юнакоў і дзяўчат.

Сяргей РАСОЛЬКА.

Нечакана!

Квэст на... трактарах

Незвычайны конкурс прайшоў упершыню ў Шчучыне (ды і ў краіне таксама) — спаборніцтва трактарыстаў-машыністаў, прысвечанае 75-годдзю вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. Гэта гульня з удзелам маладых механізатараў уключала ў сябе элементы арыентавання, выкананне заданняў на эрудыцыю, кемлівасць і логіку.

Падчас аднаго з іх — «Майстэрства не пральеш!» («Васьмёрка задам», «Здымі вядро», «Пералі максімальную колькасць вады», «Вярні вядро назад») — удзельнікі пералівалі (на трактарах!) ваду з аднаго вядра ў другое. Далей было квэст-арыентаванне «Ведаю мэту — не бачу перашкод!», падчас якога канкурсантаў чакала траса ў 15 кіламетраў і арыентаванне па навігатары ў лесе. Тут удзельнікам спаборніцтваў давалася праяўляць кемлівасць і веданне гісторыі роднага краю.

— Ідэю правядзення «Трактар-квэсту 2019» выказаў дырэктар раённага кінатэатра «Беларусь» Ігар Мікалаевіч Будзько — вялікі аматар тэхнікі і трактароў у прыватнасці. Ён звярнуўся з прапановай да кіраўніцтва райвыканкама, да праекта далучыўся наш Саюз моладзі, іншыя зацікаўленыя бакі, — расказала першы сакратар Шчучынскага райкама БРСМ Анастасія ЦЫНГАЛЁВА.

На старт выйшлі дзесяць механізатараў ва ўзросце ад 25 да 35 гадоў — восем ад сельскагаспадарчых прадпрыемстваў раёна, двое — ад ЖКГ. Кожны выступаў на сваёй тэхніцы.

Напачатку ўдзельнікі квэсту праявілі свае веды ў тэорыі (конкурснае заданне «Веды — сіла! Няведанне — штраф і пазбаўленне правоў!»), а пасля прэзентавалі сваіх «жалезных коней» у самым відовішчным этапе — парадзе трактароў па вуліцы Леніна. Пасля арганізавана калона канкурсантаў пераехала на колішні ваенны аэрадром, дзе прайшла асноўная частка практычных спаборніцтваў.

Пераможцаў квэсту чакалі каштоўныя падарункі — ноўтбук, навігатар, відэарэгістратар і, канешне ж, дыпламы. Найлепшым механізатарам па выніках конкурсу быў прызнаны прадстаўнік ААТ «Шчучынаграпрадукт» Аляксандр Варона. Другое месца заваяваў механізатар з КСУП «Саўгас Вялікае Мажэйкава» Сяргей Раманаў. На трэцім месцы — работнік Шчучынскай ЖКГ Віталій Орлік. Дарэчы, арганізатары падумалі і пра бальшчыкаў. Для іх была асобная намінацыя — «Найлепшая група падтрымкі». Ёй былі прызнаны актывісты ААТ «Васілішкі».

«Трактар-квэст 2019» праходзіў ад ранку да самага вечара, сабраўшы шмат глядачоў, якія атрымалі незабыўныя эмоцыі. Дык ці будзе працяг?

— Мы ўжо думаем над гэтым, — прыдкрыла сакрэт Анастасія Цынгалёва. — У наступным годзе, магчыма, правядзем ужо не раённыя спаборніцтвы, а трактарны квэст паміж суседнімі раёнамі.

Сяргей РАСОЛЬКА.

МАЙСТАР З ВОСЬМАГА КЛАСА

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар. «ЧЗ».)

Прышоўшы ў гурток па разьбе ў мясцовы Дом дзіцячай творчасці, хлопец не чакаў, што заняткі так яго захопяць. Цяпер увесь працэс стварэння вырабу ён ведае да драбніц.

— Спачатку трэба намаляваць трафарэт, каб увяць, як будзе выглядаць фігура, — расказвае Ягор. — Пасля — абвесці яго на дошцы ці бруску патрэбнага памеру.

Адпілаваць лішняя, а затым, узяўшы стамеску, зрэзаць, закругліць у пэўных месцах і адшліфаваць. Важна рабіць гэта акуратна, сачыць за тым, каб не параніцца і нічога не сапсаваць...

Першы выраб — лапатку для ежы — майстраваць было цяжка: спатрэбілася аж два дні. Але з цягам часу справы пайшлі шпарчэй: некалькі гадзін — і фігура гатовая!

Летась Ягор наведаў майстэрню штодня. Пад апекай май-

стра Сяргея Клёса ён выразаў з дрэва машыны, жывёл, кухонныя прылады... Паступова, дзякуючы ўменням і расповедам настаўніка, сам натхніўся стаць сапраўдным разьбярком. «Сяргей Сяргеевіч умее ўсё! — кажа хлопец. — Ідзі, якія прыходзяць яму ў галаву, паўтарае да дробязяў. І малыя фігуры ўмее выразаць, і вялізныя сталы! Я таксама, як ён, хацеў бы зрабіць хатнюю мэблю. Але для гэтага яшчэ трэба шмат вучыцца».

Сёлета настаўнік змяніўся. Сяргей Клёс паехаў працаваць у Віцебск — і заняткаў стала менш. Але Ягор разбу не кінуў. Да таго ж, запісаўся яшчэ і на маляванне, неабходнае для паступлення ў каледж. «Скончу дзявяты клас — і паеду да Сяргея Сяргеевіча вучыцца! — марыць падлетак. — Ён запрашаў».

Талент Ягора радуе маму і дзядулю. Дорачы ім свае вырабы, у адказ атрымлівае шчырую ўсмешку, падзяку і пахвалу: «Як прыгожа!», «Малайчына!». Сябры таксама просяць змайстраваць што-небудзь для іх. Ёсць ужо і замовы на продаж ад дарослых. «Трактары шмат часу не займаюць, таму іх не шкада аддаць і за невялікую цану», — усміхаецца Ягор, робячы маленькія крокі да вялікай мары — стаць разьбярком-прафесіяналам.

Юлія АДАМОВІЧ, студэнтка IV курса факультэта журналістыкі БДУ.